

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 1950109/2024

Sp. zn.:

S-MHMP 1187450/2024

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Petra Adamcová

236 002 545

Počet listů/příloh: **4/0**

Datum:

14.11.2024

PŘÍKAZ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOP), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), **t a k t o :**

I.

Právnícká osoba TTP invest, a. s., IČO 24141224, se sídlem Thunovská 183/18, 118 00 Praha 1 Malá Strana, **se uznává vinnou z přestupku** dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se jako stavebník dopustila tím, že v blíže nezjištěné době druhé čtvrtiny roku 2022, nejpozději však 9. 6. 2022, zahájila stavební činnost na nemovitosti parc. 30/12, k. ú. Prosek, ul. Prosecká, Praha 9, aniž by splnila oznamovací povinnost stanovenou ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona vůči Archeologickému ústavu.

Předmětný pozemek se nachází na území s archeologickými nálezy.

Provedené práce spočívají v odtěžení zeminy a stavbě parkoviště pro sousední dům č. p. 75, k. ú. Prosek, ul. Prosecká, Praha 9.

II.

Za spáchání přestupku ukládá MHMP OPP právnické osobě TTP invest, a. s., IČO 24141224, se sídlem Thunovská 183/18, 118 00 Praha 1 Malá Strana, dle ustanovení § 90 odst. 1 ZOP a § 46 odst. 1 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši **10 000 Kč** (slovy desettisíc korun).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. **0558**, v. s. **4200002216**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil z obdrženého podnětu ze dne 24. 6. 2024, že na nemovitosti parc. 30/12, k. ú. Prosek, ul. Prosecká, Praha 9 (dále jen dotčená nemovitost) byla realizováno odtěžení zeminy a vytvoření základové jámy pro stavbu o půdorysných rozměrech cca 18, 1 x 6, 9 m s přístupem z ulice Prosecká, bez památkovým zákonem vyžadovaného postupu, tj. bez oznámení záměru stavby Archeologickému ústavu.

Stavba nebyla zahájena dříve než v první čtvrtině roku 2022 (Ortofotomapa mimovegetační období), protože na snímku z března 2022 je ještě nemovitost nedotčena. Odtěžení zeminy a příprava ke stavbě je dohledatelná již k 10. 6. 2022 (snímek mapového portálu mapy.cz). Fotodokumentace Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního a z webového portálu mapy.cz jsou součástí spisového materiálu.

Záměr provádět stavební činnost na dotčeném pozemku, který se nachází na území s archeologickými nálezy, nebyl v době přípravy, tedy před zahájením prací, v rozporu s ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona stavebníkem oznámen Archeologickému ústavu.

Dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Tato povinnost tedy stavebníkovi vyplývá ze zákona.

Dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona. Za jeho spáchání může příslušný orgán státní památkové péče (v Praze MHMP OPP) uložit právnické nebo podnikající fyzické osobě v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

Výpisem z katastru nemovitostí MHMP OPP zjistil, že dotčená nemovitost je ve vlastnictví právnické osoby TTP invest, a. s., IČO 24141224, se sídlem Thunovská 183/18, 118 00 Praha 1 Malá Strana (dále jen odpovědný subjekt). Tato skutečnost byla ověřena výpisem z registru ROS.

Přípisem ze dne 24. 7. 2024 (opakovaně dne 18. 9. 2024) požádal MHMP OPP Městskou část Praha 9, Úřad městské části, odbor výstavby a územního rozvoje, Sokolovská 14/324, 180 49 Praha 9 Vysočany (dále jen Stavební úřad) o sdělení, jaká pravomocná rozhodnutí byla stavebním úřadem vydána v řízení o žádosti v souvislosti se stavební činností prováděnou na dotčené nemovitosti a sdělení, kdo byl v řízení stavebníkem.

MHMP OPP obdržel ze strany stavebního úřadu reakci na jeho přípis ke dni 3. 10. 2024, přičemž bylo mimo jiné zjištěno, že na dotčeném nemovitosti se nachází stavba parkoviště pro sousední dům č. p. 75, k. ú. Prosek, ulice Prosecká. Na uvedenou stavbu, včetně parkoviště, je vedeno Stavebním úřadem řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení stavby. Dále stavební úřad sdělil, že dle sdělení stavebníka do protokolu z kontrolní prohlídky byly práce zahájeny 1. 11. 2022, ale z digitálních podkladů je zřejmé k odtěžení zeminy došlo již v srpnu 2022. Poté docházelo k průběžnému odtěžení zeminy a samotná stavba parkoviště byla provedena v roce 2024.

K tomu MHMP OPP uvádí, že z webového portálu mapy.cz lze dohledat, že k již 10. 6. 2022 byla zemina na části dotčeného pozemku odtěžena.

MHMP OPP ověřil, že k oznámení dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona nedošlo. Přípisem ze dne 15. 10. 2024 požádal MHMP OPP Archeologický ústav AV ČR, Praha v. v. i., se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 (dále jen Archeologický ústav) o sdělení, zda byla stavebníkem před zahájením stavebních úprav na dotčeném pozemku splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost či jinou činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů na území s archeologickými nálezy dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, jak cenná je uvedená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 citovaného zákona.

MHMP OPP obdržel v dané věci od Archeologického ústavu vyjádření (vyjádření ze dne 7. 11. 2024) ve kterém Archeologický ústav potvrdil, že mu nebylo před zahájením předmětné stavební činnosti na dotčeném pozemku doručeno žádné oznámení o provádění stavebního či jiného záměru ve výše uvedené lokalitě. Archeologický ústav ve svém sdělení dále mimo jiné uvedl, že cit.: „*Na katastrálním území Prosek jsou evidovány archeologické výzkumy s pozitivním výsledkem. Zjištěné archeologické nálezy byly datovány do období středověku a novověku. Považujeme za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu znění § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Veškerým stavebním či jiným destrukčním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. ...*“.

Smyslem záchranného archeologického výzkumu, tak jak jej upravuje ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Základním účelem oznamovací povinnosti je, aby bylo umožněno provést záchranný archeologický výzkum.

Ochranu archeologického kulturního dědictví na území České republiky dále upravuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná; Sbírka mezinárodních smluv č. 99/2000). Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (dále jen Úmluva) pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 23. září 2000. Cílem této Úmluvy (revidované) je ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tímto účelem se za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva.

Přistoupením k Úmluvě se Česká republika zavázala uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody.

K postihu přestupků podle § 35 odst. 2 památkového zákona je příslušný krajský úřad. Zvýšená míra veřejného zájmu na ochraně archeologického dědictví a jeho zachování je vyjádřena vyšší horní hranicí zákonné sazby, která činí 4 000 000 Kč. Dolní hranice sazby stanovena není.

Skutek, kterého se dopustil odpovědný subjekt, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče. Zájem státní památkové péče jakožto zájem veřejný je v daném případě vyjádřen v památkovém zákoně a v Úmluvě. Chráněným veřejným zájmem zcela nepochybně je ochrana kulturního dědictví.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Neoznámení přípravy stavební činnosti na nemovitosti v území s archeologickými nálezy je za přestupek označeno v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Formální znak přestupku je v daném případě dán, taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“).

Odpovědný subjekt realizací ve výroku specifikovaných činností na pozemku v území s archeologickými nálezy, aniž by jejich přípravu předem oznámil Archeologickému ústavu, jak mu ukládá ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, spáchal přestupek, neboť zákonem stanovenou povinnost řádně nesplnil.

Provedené zemní práce souvisejí se stavbou parkoviště. Výše uvedeným zásahům do daného pozemku na území s archeologickými nálezy nepředcházela záchranný archeologický výzkum.

Z podkladů ve správním spisu jednoznačně vyplývá, že odpovědný subjekt nesplnil povinnost, která mu je jako stavebníkovi uložena památkovým zákonem. MHMP OPP proto dospěl k závěru a má za prokázané, že v daném případě došlo jednáním odpovědného subjektu, resp. opomenutím, k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče.

Odpovědnost za přešůpek spáchaný právníckou osobou je odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek, bez ohledu na zavinění.

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost na úseku státní památkové péče, neboť realizoval ve výroku tohoto příkazu popsání zásahy na nemovitosti bez zákonem stanoveného postupu. Již od doby přípravy stavby je zákonnou povinností stavebníka tento záměr oznámit Archeologickému ústavu. Pokud odpovědný subjekt tuto povinnost nesplní, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přešůpek. MHMP OPP je povinen přešůpek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přešůpku je oprávněn uložit správní trest.

MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě došlo ze strany odpovědného subjektu k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče v oblasti ochrany archeologického dědictví, kde je veřejný zájem na ochraně zvláště vysoký, což je vyjádřeno ve zdvojnásobené horní hranici zákonem stanoveného rozpětí, když limit pro sankční pokutu je stanoven na 4 000 000 Kč.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přešůpku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k významu a hodnotám dané nemovitosti a k rozsahu způsobené škody.

NSS v rozsudku č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS uvedl, že cit.: „*mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchaní správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchan.*“

MHMP OPP hodnotil závažnost protiprávního jednání odpovědného subjektu, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání. Předmětná lokalita je územím s archeologickými nálezy datovanými do období středověku a novověku. Dá se tedy předpokládat pravděpodobný výskyt situací a artefaktů minimálně novověkého stáří.

Ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona má Archeologickému ústavu zabezpečit, aby byl včas informován o zamýšlených zemních a stavebních pracích, aby mohl v časovém předstihu (před zahájením stavebních prací) uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů na území s archeologickými nálezy. Jde při tom o nutnost

zachránit a zdokumentovat formou předstihových záchranných výzkumů archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen pro poznání života člověka od počátku jeho existence. Tím, že odpovědný subjekt nesplnil svoji zákonem uloženou povinnost, znemožnil Archeologickému ústavu předejít provedením záchranného archeologického výzkumu ohrožení archeologického dědictví ve smyslu Úmluvy.

Jako k polehčující okolnosti správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že v případě odpovědného subjektu se jedná o první případ porušení právních předpisů na úseku státní památkové péče v oblasti působnosti MHMP OPP.

Přitěžující okolnost správní orgán neshledal.

MHMP OPP je při rozhodování o přestupku vázán základními zásadami, jež ovládají správní řízení, tedy i správní trestání, a jež jsou vyjádřeny zejména v § 2 až § 8 správního řádu. V této souvislosti MHMP OPP zdůrazňuje, že je povinen v souladu s tzv. zásadou legitimního očekávání přihlížet i k tomu, jak postupoval ve skutkově shodných nebo obdobných případech, a to z toho důvodu, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, neboť v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je správní orgán vázán svou rozhodovací praxí, která je základním předpokladem předvídatelnosti činnosti a postupů správního orgánu a jeho rozhodování.

MHMP OPP je oprávněn uložit pokutu za tento přestupek (porušení § 22 odst. 2 památkového zákona) až do výše 4 000 000 Kč. S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti, s přihlédnutím k závažnosti přestupku a jeho následkům, pak MHMP OPP stanovil výši pokuty při dolní hranici zákonného rozpětí, avšak tak, aby uložená sankce působila zejména preventivně. Vzhledem ke všem výše zmíněným úvahám má MHMP OPP za to, že pokuta stanovená při dolní hranici zákonného rozpětí ve výši 10 000 Kč, což je 0, 25% ze zákonem stanoveného rozpětí, když horní hranice je stanovena ve výši 4 000 000 Kč, bude působit zejména preventivně a výchovně s ohledem na další chování odpovědného subjektu v souvislosti s případným dalším nakládáním s dotčenou nemovitostí a splní tak svůj účel.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupku ve smyslu § 30 odst. 1 písm. b) ZOP. MHMP OPP pro informaci uvádí, že podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 4 000 000 Kč. Podle ustanovení § 31 odst. 1 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona odpovědný subjekt spáchal v blíže nezjištěné době druhé čtvrtiny roku 2022, nejpozději však 9. 6. 2022, kdy na dotčené nemovitosti zahájil stavebník stavební činnost, aniž by již od doby přípravy stavby splnil oznamovací povinnost stanovenou ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona. Běh promlčecí lhůty se podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením, nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP).

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě lhůta pro projednání přestupku byla zachována.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 správního řádu a za spáchaný přestupek uložil odpovědnému subjektu správní trest pokuty formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl MHMP OPP jak je uvedeno výše.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče. Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl odpor doručen.

Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, která stanoví, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastížen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odporu).

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Jiří S k a l i c k ý

ředitel odboru

podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

1. Doručuje se do vlastních rukou do datové schránky:

TTP invest, a. s., se sídlem Thunovská 183/18, 118 00 Praha 1 Malá Strana (IDDS: rjx4qte)

2. spis – MHMP OPP